

Duvarın Öbür Yüzü

– Orhun Basat · 11 Ocak 2024

1Gözümü açınca sindiğim kokuKalem uçlarında sürdüğüm izHücrelerimde özenle sakladığım gizYeryüzü gökyüzü şu ırmak bu denizHepsi sizin renginizDün gece içtiğim meyhanedeKendime biçtiğim kefindiniz(eski bir anıda kucakladım sizi, ay ışığı kadar hafiftiniz. ilk öpüşmelerimiz geldi aklıma, bir sarmaşık olmak istemiştin bedeninizde, kökü en mahrem yerinizde.. ve öyle kalmak.. öyle, hiç kıılmıdamadan, öyle kalmak.. ki kuşlar yuvalanabilmeliydi saçlarınıza, ırmaklar karışmalıydı yeşil bakışlarınıza, kokunuzda tüm çiçekler açmalıydı, hiç solmayan bahar kalabilmeliydik.. varsın soğusundu içtiğimiz çaylar, varsın yaksındı kül tablasından düşen sigara masayı, dünyayı.. bırakmamalıydık ellerimizi.. dua etmek için bile.. başka ne isteyebilirdik ki..)2Atlattım ilk ölümleri / gidişinizden kalanSon – ölüm – yokuşun dibindeBu yüzden giderek hızlanıyor hayatTakılıp kendime / size düştüğümde(siz bana aldırmayın.. korkularınız var biliyorum.. çünkü hiç bu kadar sevilmediniz; haklısınız, ürkütür bu sizi; alışkın değilsiniz, üstelik çok yalnızsınız .. sığamadım yüreğinize, size sunulan sevgileri; rujunuz, rimeliniz gibi çantanızda taşıyıştınız hep, bu yüzden daralmıştı yüreğiniz.. zor iştir bir yüreği büyütme .. vazgeçin; değmez, değmem.. ama siz; sevgi nedir öğrenmelisiniz.. birini olmasa bile bir şeyleri sevmelisiniz, vazgeçin yalnızca kendinizi sevmekten.. kendinizi, benim kadar sevemezsiniz)3Ne zaman ayna tutsam içimeUzak bir kadına göç eder şiiirYel değer günümeGecenin eli düşlerimin bekaretineGünaha bulanır şehirDuvarın öbür yüzü uzak gelir.....